

การศึกษาพฤติกรรม จริยธรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในชีวิตประจำวันของนักศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี

A Study of Ethical Behavior Ethics in Internet Use by Students, Amphur Muang, Pathumthani Province

นุชรัตน์ นุชประยูร¹

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาพฤติกรรม จริยธรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันของนักศึกษาที่พักอาศัยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี (2) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยของรัฐบาลและเอกชนที่พักอาศัยในเขตอำเภอเมือง จ.ปทุมธานี จำนวน 400 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า (1) ด้านพฤติกรรม จริยธรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันพบว่า ส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรม จริยธรรมเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตทางบวกที่พบมากที่สุด คือ การเยี่ยมชมเว็บไซต์ ด้านข่าวสาร ด้านบันเทิง ดูหนัง ฟังเพลงและด้านการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.90 สำหรับพฤติกรรม จริยธรรมด้านลบที่พบมากที่สุด คือ การใช้โปรแกรมละเมิดลิขสิทธิ์ มีค่าเฉลี่ย 3.05 (2) ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวัน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันสำหรับการรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.14

คำสำคัญ : พฤติกรรม จริยธรรม การใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวัน

¹ อาจารย์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

e-mail : nuchsharat@hotmail.com

A Study of Ethical Behavior Ethics in Internet Use by Students, Amphur Muang, Pathumthani Province

Nuchsharat Nuchprayoon

Abstract

The purpose of this research was as follows. (1) To study the ethical behavior of undergraduate students using the Internet. (2) To examine the opinions of students towards using the Internet in everyday life. The 400 subjects were undergraduate students at public and private universities who live in Amphur Muang, Pathum Thani province. These students were selected by purposive sampling. The data were collected by questionnaire and analyzed in terms of percentage, mean, and standard deviation. The results were as follows. (1) The positive ethical behavior of students using the Internet included visiting websites for news, entertainment, music, and education at a high level ($\bar{X} = 4.90$). On the other hand, the negative behavior was using pirated software at high level ($\bar{X} = 3.05$). (2) Regarding the opinions of students towards using the Internet in everyday life, it was found that the majority of users were using the Internet to send and receive electronic mail ($\bar{X} = 4.14$).

Keywords : Behavior, Ethics, Using the Internet in daily life

บทนำ

อินเทอร์เน็ตนับว่าเป็นเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่มีความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว จำนวนของผู้ใช้ก็มีอัตราการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเช่นกัน จนทำให้อินเทอร์เน็ต ได้กลายเป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ครอบคลุมไปทั่วโลก พร้อมกับมีข้อมูลมหาศาล ทุกประเภท สำหรับบริการให้ค้นหา และรับส่งข้อมูลไปมาระหว่างกันได้ ดังนั้นจึงทำให้อินเทอร์เน็ตได้กลายมาเป็นส่วนสำคัญในชีวิตของมนุษย์ การขยายบริการเครือข่ายระบบอินเทอร์เน็ตทำให้ผู้คนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและติดต่อสื่อสารกันได้ทุกแห่งหน โลกจะอยู่ในยุคที่คอมพิวเตอร์แทรกซึมวิถีชีวิตส่วนตัวและวิถีการทำงาน ผู้คนจะใช้อินเทอร์เน็ตทำงานแทน ใช้อำนวยความสะดวกสบายต่างๆ ในชีวิตประจำวัน รวมถึงกิจกรรมบันเทิงเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ นอกจากนี้อินเทอร์เน็ตยังส่งผลกระทบต่อพัฒนาไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง สำหรับประเทศไทยแนวโน้มการใช้อินเทอร์เน็ต จะมีการขยายตัวของการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการติดตามข่าวสารและข้อมูลรวมถึงการเรียนรู้ผ่านอินเทอร์เน็ตเพิ่มมากขึ้น จากผลการวิจัยของอมรรัตน์ ลออจันทร์ ชุตินา สัจจพันธ์ และจันทิมา เขียวแก้ว (2556 : 34-35) พบว่านักศึกษาที่มีการเรียนรู้ใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ด้วยตนเอง ทำให้การใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นสารสนเทศต่างๆ สามารถทำได้ทุกที่ทุกเวลาผ่านทางอุปกรณ์เคลื่อนที่ที่รองรับการให้บริการข่าวออนไลน์และหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่หลากหลาย

นักศึกษาเป็นเยาวชนที่เป็นกำลังสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ หากเยาวชนมีคุณภาพ ย่อมแสดงถึงโอกาสที่ประเทศนั้นจะพัฒนาไปในอนาคตนั้นมีมาก ดังนั้นรัฐบาลจึงได้มีนโยบายส่งเสริมให้มีการพัฒนาเยาวชนในด้านต่างๆ ในเรื่องของการศึกษา ปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทด้านการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก เทคโนโลยีสารสนเทศจะก่อให้เกิดประโยชน์ก็ต่อเมื่อมีการใช้งานที่เหมาะสมรูปแบบการควบคุมให้มีการใช้งานตามวัตถุประสงค์หรือการใช้งานที่เหมาะสม นอกจากนี้เนื้อหาต่างๆ ในอินเทอร์เน็ตแล้วสิ่งที่เป็นอันตรายจากการใช้งานในอินเทอร์เน็ตสำหรับเด็กนั้น ยังมีอีกหลายด้าน ยีน ภูววรรณ และสมชาย นำประเสริฐชัย (2546 : 15) กล่าวถึงปัญหาอินเทอร์เน็ตกับเยาวชนไทยไว้ตอนหนึ่งว่า สิ่งที่น่ากลัวมากคงเป็นเรื่องของโรคระบาดทางอินเทอร์เน็ตที่ชื่อว่า IAD (Internet Addiction Disaster) และโรค Webaholic โรคทั้งสองโรคนี้เป็นโรคติดอินเทอร์เน็ตเหมือนกัน มักมีความต้องการในการใช้คอมพิวเตอร์ออนไลน์สูง ซึ่งโรคนี้จะมีผลร้ายทั้งในเรื่องของสุขภาพของผู้ติดเอง ในเรื่องสายตา ความสมดุลทางอารมณ์และปัญหานี้จะเป็นจุดเริ่มของการก่อตัวสำหรับปัญหาอื่นๆ ที่ตามมา เช่น ประสิทธิภาพของการเรียน และการทำงานลดต่ำลง และค่าใช้จ่ายในการใช้บริการและการเชื่อมต่อสูงมากขึ้น ในประเทศไทยเองก็มีผู้ติดโรคนี้เป็นจำนวนไม่น้อย ส่วนใหญ่มักเป็นนักศึกษา ที่ติดการท่องเว็บไซต์ ดาวน์โหลดโปรแกรม รูปภาพ ไฟล์ หรือพูดคุยสนทนากับผู้อื่นในอินเทอร์เน็ต โดยจะทำทุกครั้งที่มีโอกาส นอกจากนี้ที่กล่าวมาแล้วยังมีอีกเรื่องหนึ่งที่น่าเป็นห่วงคือการเข้าไปใช้บริการในเว็บไซต์ต่างๆ ที่ไม่เหมาะสม

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการศึกษาพฤติกรรม จริยธรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี โดยสิ่งที่ได้จากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการ เข้าใจ ถึงพฤติกรรม จริยธรรมในการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันของนักศึกษา ซึ่งผลที่ได้จาก การวิจัยสามารถนำมากำหนดใช้เป็นแนวทางในการป้องกันปัญหาต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นจากการ ใช้อินเทอร์เน็ตของเยาวชนที่เป็นนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรม จริยธรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันของนักศึกษาที่พัก อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในชีวิต ประจำวัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาทั้งของ รัฐและเอกชนที่มีที่พักอาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี โดยประชากรมีจำนวนมาก ไม่สามารถระบุจำนวนที่แน่นอนได้

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษา ทั้งของรัฐและเอกชน ที่มีที่พักอาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 400 คน โดยใช้สูตร กำหนดขนาดตัวอย่างของ W.G. Cochran ค่าความเชื่อมั่น 95% ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาพฤติกรรม จริยธรรม การใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ทำหนังสือขออนุญาตขอแจกแบบสอบถาม เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือ เจ้าของหรือผู้ดูแลหอพักนักศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี

3.2 ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ในสถาบัน อุดมศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการแจกแบบสอบถามและรอรับคืน

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ระยะเวลาระหว่างเดือนมิถุนายน-ธันวาคม 2557 ซึ่ง ได้รับแบบสอบถามคืนเป็นจำนวนทั้งสิ้น 400 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ หลังจากนั้นจึงนำแบบสอบถามตรวจสอบความสมบูรณ์เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อนำข้อมูลมาสรุปเป็นภาพรวมของพฤติกรรม จริยธรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่พักอาศัยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามที่เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติร้อยละและค่าเฉลี่ย ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรม จริยธรรมใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันของผู้ตอบแบบสอบถามและความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวัน ใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

1) ด้านสถานภาพทั่วไป นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 51.25 กำลังศึกษาในระดับชั้นปริญญาตรีปีที่ 3 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 8,001-10,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 34 สถานที่ที่นักศึกษานิยมใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุด คือ ร้านให้บริการอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 40.50 และความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตในแต่ละครั้งที่พบมากที่สุด คือ ระยะเวลา 3-6 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 46.75

2) ด้านพฤติกรรม จริยธรรมในการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวัน

สำหรับพฤติกรรม จริยธรรมในการใช้อินเทอร์เน็ตแบ่งออกเป็นทางด้านบวกและด้านลบ ซึ่งผลการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

พฤติกรรม จริยธรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
พฤติกรรม จริยธรรมทางบวก			
1. แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทางวิชาการ	2.98	3.71	ปานกลาง
2. เผยแพร่ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น	3.57	3.89	มาก
3. สนทนา ประชุม ในห้องสนทนาด้วยความสุภาพ	4.48	3.96	มาก
4. รับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์	4.61	3.23	มากที่สุด
5. ซื้อขายสินค้าถูกกฎหมายบนอินเทอร์เน็ต	3.24	3.89	ปานกลาง
6. เยี่ยมชมเว็บไซต์ ด้านข่าวสาร ด้านบันเทิง ดูหนัง ฟังเพลง และด้านการศึกษา	4.90	4.39	มากที่สุด
ภาพรวมพฤติกรรม จริยธรรมทางบวก	3.96	3.84	มาก

พฤติกรรม จริยธรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
พฤติกรรม จริยธรรมทางลบ			
1. ใช้โปรแกรมละเมิดลิขสิทธิ์	3.05	3.27	ปานกลาง
2. ตั้งกระทู้ให้ผู้อื่นเสียหาย หรือเผยแพร่ข้อความที่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง	1.89	3.45	น้อย
3. ส่งโปรแกรมก่อวินาศกรรมผู้อื่นและทำลายคอมพิวเตอร์ผู้อื่น	1.23	3.89	น้อยที่สุด
4. เข้าชมหรือเผยแพร่ภาพลามกอนาจาร	2.57	3.63	ปานกลาง
5. เล่นการพนันผ่านทางออนไลน์	1.28	4.24	น้อยที่สุด
6. ขยายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ หรือหนีภาษี	2.03	3.88	น้อย
7. มีพฤติกรรมที่สื่อในการกระทำผิดกฎหมายคอมพิวเตอร์	1.56	4.10	น้อยที่สุด
ภาพรวมพฤติกรรม จริยธรรมทางลบ	1.94	3.78	น้อย

ด้านพฤติกรรมจริยธรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวัน พบว่า มีทั้งพฤติกรรมทางบวกและทางลบ แต่ส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมและจริยธรรมเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตไปทางบวกโดยพฤติกรรมทางบวกที่พบมากที่สุด คือ การเยี่ยมชมเว็บไซต์ ด้านข่าวสาร ด้านบันเทิง ดูหนัง ฟังเพลงและด้านการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.90 ลำดับที่สอง เป็นการรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ มีค่าเฉลี่ย 4.61 ลำดับที่สาม การสนทนา ประชุมในห้องสนทนาด้วยความสุภาพ มีค่าเฉลี่ย 4.48

สำหรับพฤติกรรมด้านลบที่พบ นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางลบที่พบมากที่สุด คือ ใช้โปรแกรมละเมิดลิขสิทธิ์ มีค่าเฉลี่ย 3.05 ลำดับที่สอง คือ การเข้าชมหรือเผยแพร่ภาพลามกอนาจาร มีค่าเฉลี่ย 2.57 ลำดับที่สาม ขยายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ หนีภาษี มีค่าเฉลี่ย 2.03

3) ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวัน

นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ดังนี้

ความคิดเห็นนักศึกษาที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวัน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล	2.74	3.08	ปานกลาง
2. เป็นตลาดซื้อขายสินค้าบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	4.21	2.98	มาก
3. สนทนา ประชุมผ่านระบบอินเทอร์เน็ต	4.38	3.12	มาก
4. สร้างความบันเทิง	4.78	2.88	มากที่สุด
5. ดาวน์โหลดโปรแกรม	3.91	2.19	มาก
6. ใช้เป็นสื่อโฆษณา ประชาสัมพันธ์ต่างๆ	2.86	3.32	ปานกลาง
7. รับส่ง จดหมายอิเล็กทรอนิกส์	4.82	3.67	มากที่สุด
8. เผยแพร่ข้อมูลที่เป็นประโยชน์	4.14	3.49	มาก
9. เป็นช่องทางในการหาความรู้	4.33	2.54	มาก

ด้านความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวัน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันที่มีระดับมากที่สุด 2 รายการ ความคิดเห็นในระดับมาก 5 รายการ และมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง 2 รายการ โดยนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันมากที่สุด คือ การรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ค่าเฉลี่ย 4.82 รองลงมา คือ สร้างความบันเทิง ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.78 และลำดับที่สาม สนทนา ประชุมผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ค่าเฉลี่ย 4.38 สำหรับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล มีค่าเฉลี่ย 2.74

อภิปรายผลการวิจัย

1) ด้านสถานภาพทั่วไปพบว่า นักศึกษาทั้งเพศหญิงและเพศชาย ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังศึกษาในระดับชั้นปริญญาตรีปีที่ 3 เนื่องจากสถาบันการศึกษาบางแห่งมีหอพักที่จัดสรรไว้สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 8,001-10,000 บาทขึ้นไป โดยนักศึกษาส่วนมากจะนิยมไปใช้อินเทอร์เน็ตตามร้านให้บริการอินเทอร์เน็ต ที่เรียกว่า “อินเทอร์เน็ตคาเฟ่” การใช้อินเทอร์เน็ตในแต่ละครั้ง นักศึกษาจะใช้ระยะเวลาประมาณ 3-6 ชั่วโมง ซึ่งถือว่ามีระยะเวลาการใช้งานอินเทอร์เน็ตต่อครั้งค่อนข้างนาน อันเนื่องจากนักศึกษากลุ่มนี้ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง เช่น เล่นเกมออนไลน์ ดูหนัง ฟังเพลง ดาวน์โหลดภาพยนตร์ ซึ่งทำให้ผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตเกิดความเพลิดเพลินจนลืมเวลา ส่งผลให้เกิดปัญหาต่อนักเรียนทั้งด้านการเรียน ทั้งด้านสุขภาพกาย สายตา และการใช้เวลาไปอย่างไม่เกิดประโยชน์เท่าที่ควร

2) พฤติกรรมด้านพฤติกรรมจริยธรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวัน พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรม จริยธรรมการใช้อินเทอร์เน็ตทั้งทางบวกและทางลบ โดยพฤติกรรม จริยธรรมทางบวกที่พบมากที่สุดคือ การเยี่ยมชมเว็บไซต์ ด้านข่าวสาร ด้านบันเทิง ดูหนัง ฟังเพลงและด้านการศึกษา สอดคล้องกับสุนิสมา มาณพ (2550 : 114-118) พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการดูหนังฟังเพลง มากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของน้องนุช ศักดินาเกียรติกุล (2547 : 132-138) พบว่า พฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ส่วนใหญ่ใช้เพื่อเข้าเว็บไซต์เพื่อค้นหาข้อมูล ด้านข่าวสารและบันเทิงมากที่สุด สำหรับพฤติกรรม จริยธรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านลบที่พบมากที่สุดคือ ใช้โปรแกรมละเมิดลิขสิทธิ์ มีค่าเฉลี่ย 3.05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของเอกพงษ์ ขอบพจน์ สุเมธ ที่รัก และยุทธพงษ์ แดงใบอ่อน (2548 : 30) ที่พบว่าพฤติกรรมด้านลบที่พบมากที่สุดคือ การใช้โปรแกรมละเมิดลิขสิทธิ์ นอกจากโปรแกรมละเมิดลิขสิทธิ์แล้วยังพบเพลง ภาพยนตร์ และการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ด้วย ถือว่าเป็นปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นในสังคมไทยปัจจุบัน โดยรัฐบาลก็มีความพยายามในการปราบปรามและป้องกัน ดังนั้นรัฐบาลควรมีการกำหนดนโยบายหรือแนวทางสำหรับใช้ในการปรับทัศนคติให้การเลือกใช้โปรแกรมหรือสินค้าที่มีลิขสิทธิ์ถูกต้อง

3) ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวัน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันมากที่สุด คือ รับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ สอดคล้องกับงานวิจัยของวอนซนท ไชยสุนทร (2546 : 43) ที่กล่าวว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีการโต้ตอบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ระดับมากที่สุด ปัจจุบันการส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์เป็นที่นิยม นอกจากนี้ผู้วิจัยยังสังเกตว่า นักศึกษาทุกคนจะสมัครใช้งานจดหมายอิเล็กทรอนิกส์และเกือบทุกคนมีอีเมลแอดเดรสของตนเอง บางคนมีอีเมลแอดเดรสมากกว่าหนึ่งอีเมล ซึ่งอาจเป็นเพราะการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งไฟล์ข้อมูลต่างๆ มีความสะดวก รวดเร็ว บางครั้งยังใช้เพื่อรับส่งไฟล์งานกับอาจารย์ผู้สอนอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่อง ศึกษาพฤติกรรม จริยธรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันของนักศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1) ควรเพิ่มระยะเวลาในการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรม จริยธรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2) ควรมีการนำกลุ่มตัวอย่างอื่นมาใช้ในการศึกษาเพิ่มเติม เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างของพฤติกรรม จริยธรรมของนักศึกษากลุ่มอื่นๆ

3) ควรแยกศึกษาระหว่างพฤติกรรม จริยธรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ผลการวิจัยมีความชัดเจนมากขึ้น

4) ควรทำการวิจัยเพื่อติดตามพฤติกรรม จริยธรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปปรับปรุง พัฒนาและใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายในด้านการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาภายในสถาบันการศึกษาได้อีกด้วย

บรรณานุกรม

- ครองใจ ชัยสมบัติ. (2546). **พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่น ศึกษ เจพาะกรณี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเชียงราย. ภาคนิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.**
- น้องนุช ศักดินาเกียรติกุลม. (2547). **พฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ.**
- เย็น ภู่วรรณ และสมชาย นำประเสริฐชัย. (2546). **ไอซีทีเพื่อการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดยูเคชั่น.**
- เรืองยศ ใจวัง. (2547). **พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่ อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.**
- วอนชนก ไชยสุนทร. (2546). **การศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาปริญญาตรี ในสาขาวิชาด้านคอมพิวเตอร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.**
- สิริพร สุทธิพรณวัฒน์. (2545). **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี.**
- สุนิสา มาณพ. (2550). **พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัย ศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.**
- อมรรัตน์ ลออจันทร์ ชุตินา สัจจามันท์ และจันทิมา เขียวแก้ว. (2556). **การพัฒนารูปแบบ การส่งเสริมการใช้สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ของสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. 6(2) : 34-35.**
- เอกพงษ์ ชอบพจน์ สุเมธ ที่รัก และยุทธพงศ์ แต่งใบอ่อน. (2548). **พฤติกรรม จริยธรรมการใช้ อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันเกษม. ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันเกษม.**